

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520201771
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8520201771.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: M. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D. P., občan SR v konaní o zaplatenie 1 815,48 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 166,35 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd n e p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu, spol. Všeobecná úverová banka, a.s., sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 1 815,48 eur, úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo žalovanej sumy od 21.9.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.12.2012 uzavrel so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0042768966. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 eur a bol povinný platiť mesačnú splátku vo výške 30 eur. Žalovaná suma predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek výzvam žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 8.9.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 31.8.2020. Konečný dlh žalovaného predstavuje sumu 1 815,48 eur. Keďže žalovaný neuhradil dlžnú sumu ani do 20.9.2020, t.j. v lehote splatnosti, vznikol mu nárok aj na úroky z omeškania od nasledujúceho dňa.

3. Právny predchodca žalobcu k žalobe na preukázanie svojich tvrdení pripojil zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty č. 42768966 zo dňa 10.12.2012, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinné od 15.9.2011 (ďalej aj „OP“), výpis z Pôžičkovej karty Quatro od 20.12.2012, žiadosť o zvýšenie úverového rámca zo dňa 12.2.2014, tabuľkový prehľad o schválenom úverovom limite a jednu listinu (zrejme z interného prostredia žalobcu) bez označenia.

4. Na výzvu súdu adresovanú právnenému zástupcovi pôvodného žalobcu na vysvetlenie, aké činnosti mali pokrývať náklady vymáhania, na predloženie spôsobu výpočtu jednotlivých uplatňovaných položiek žalovanej sumy a na vyjadrenie sa, či jeho právny predchodca nejakým spôsobom ukončil právny vzťah so žalovaným, sa právny zástupca žalobcu pôvodného žalobcu ani pôvodný žalobca nevyjadrili.

5. V priebehu konania nový právny predchodca pôvodného aj súčasného žalobcu predložil súdu podanie, ktorým oznámil prevzatie zastúpenia a postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spol. Intrum Slovakia s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie plnej moci s prílohou, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 20.11.2020, príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok s identifikáciou pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému. Uznesením č.k. 8Csp/51/2020-54 zo dňa 7.1.2021 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu. Zároveň novému právnenému zástupcovi žalobcu súd zaslal výzvu, ktorú predtým doručil aj právnenému zástupcovi pôvodného žalobcu. Súčasný právny zástupca žalobcu sa k výzve vyjadril až po doručení žaloby žalovanému. Vo svojom vyjadrení zopakoval tvrdenia o spôsobe uzavretia úverovej zmluvy a jej parametroch, vysvetlil fungovanie kreditnej karty ako revolvingového úveru, z ktorého žalovaný dlhodobovo čerpal a pri ktorom vzhľadom na jeho špecifikum (možnosť opakovaného čerpania do výšky úverového rámca, ktorý sa priebežne spláca a tým dopĺňa) nemožno na počiatku zmluvného vzťahu určiť RPMN, s čím počíta aj zákon č. 129/2010 v § 3 ods. 6. V ním predloženej dokumentácii sa však nachádza indikatívny výpočet RPMN. Ďalej popísal jednotlivé čerpania žalovaným (debetné operácie) v celkovej výške 3 094 eur a jeho úhrady (kreditné operácie). Žalovaná suma 1 815,48 eur pozostáva z istiny vo výške 898,93 eur, poplatkov vo výške 20,26 eur, štandardného úroku vo výške 750,20 eur a sankčného úroku vo výške 146,09 eur. Sankčná úroková sadzba v zmysle čl. I. Obchodných podmienok je úroková sadzba používania na výpočet úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke alebo inak oznámená, ktorá bola stanovená na 22,80 % ročne. Zároveň zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplata sumy 166,35 eur (poplatky a sankčný úrok) a požadoval zaplata sumy 1 649,13 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% z tejto sumy od 21.9.2020 do zaplata.

6. K svojmu vyjadreniu pripojil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 2.11.2017 s dohodou o uznaní dlhu a jeho splácaní, predžalobnú upomienku zo dňa 4.10.2017 s doručenkou, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinné od 15.9.2011 a Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané VÚB, a.s. pre produkty v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platný od 1.12.2009.

7. Súd poučil žalovaného o jeho procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanému poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ho vyzval, aby sa k nej vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám nevyjadril, aj keď mu tieto listiny boli riadne doručené.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu, žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobu ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti s tým, že súhlasí s prejednaním veci a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Žalovaný sa bez ospravedlnenia nedostavil. Súd preto prejednal vec aj v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu.

9. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami žalobcu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými žalobcom k žalobe a návrhu na zmenu strany sporu, ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3 a 6 tohto odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu, za ktorého konala spol. Consumer Finance Holding, a.s., uzavrel so žalovaným dňa 10.12.2012 zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Quatro. Podľa tejto zmluvy bol predschválený úverový rámec vo výške 600 eur so schválenou mesačnou splátkou 20 eur. Úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo výške 1,9 % mesačne, t.j. 22,80 % ročne. Podľa výpisu z karty žalovaný začal využívať platobnú kartu dňa 22.12.2012, kedy čerpal sumu 240 eur. Následne ešte v období od 21.12.2012 do 26.6.2017 viacero výverov a platieb v celkovej výške 3 205,71 eur. Od 8.1.2013 do 21.6.2017 uhradil žalovaný jednotlivými splátkami v rôznych výškach celkovo sumu 3 094 eur.

Okrem toho boli žalovanému účtované rôzne poplatky, úroky a úroky z omeškania. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní ku dňu 20.11.2020 postúpená spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. na žalobcu.

11. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

12. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej aj „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred

postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej poskytol žalovanému úverový rámec, z ktorého žalovaný mohol opakovane čerpať finančné prostriedky podľa aktuálneho zostatku na úverovom účte. Zmluvné strany teda uzavreli osobitný typ zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní uvedenej zmluvy ako veriteľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorá uspokojovala svoje súkromné potreby, teda vystupoval ako spotrebiteľ. Zmluvný vzťah medzi stranami mal teda spotrebiteľský charakter, pričom v čase uzavretia zmluvy sa na zmluvu vzťahoval aj zákon o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca nepochybne poskytol žalovanému úver na kreditnú kartu. Uvedenú skutočnosť ani nikto nenamietal. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné skúmať, či práva a povinnosti zmluvných strán nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to najmä §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako aj s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ a prípadne so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

25. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade (vzhľadom na účinnosť postúpenia pohľadávky) dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. V danom prípade bola uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej bol dohodnutý revolvingový úver. Jeho podstata spočíva v tom, že dlžník môže opakovane čerpať peňažné prostriedky z úverového rámca až do jeho vyčerpania, pričom po priebežnom splatení aspoň časti vyčerpanej sumy môže znova čerpať ďalšie peňažné prostriedky. V danom prípade bola zmluva uzavretá na neurčitú dobu, teda pohľadávka z tohto úveru mohla byť splatnou v celom rozsahu v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Žalobca doložil v priebehu konania listinu jeho právneho predchodcu označenú ako „Vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku“. Vypovedou zmluvy došlo k zániku zmluvy, ale zároveň právny predchodca žalobcu požadoval aj predčasnú splatnosť úverového rámca. Aj v prípade, ak chce veriteľ ukončiť zmluvu, čo má za následok predčasnú splatnosť zostatku dlhu, je podľa názoru súdu potrebné dodržať postup v zmysle cit. § 53 ods. 9 OZ. Právny predchodca žalobcu, ani žalobca nepredložili počas konania výzvu, ktorou by bol žalovaný ako dlžník vyzvaný na úhradu dovtedy omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ako ani doklady preukazujúce aspoň jej odoslanie žalovanému. Za tohto stavu súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, teda že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie

pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Ako už bolo uvedené, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to pri úverových pohľadávkach vzniknutých z úverových zmlúv uzavretých s bankami. Keďže neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa lex specialis, nie je potrebné sa už bližšie zaoberať splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže už nesplnenie podmienok na platné postúpenie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. spôsobuje nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Predsa však len je potrebné uviesť, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškania dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní (čo súd mal preukázané) a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Žalobca, ani jeho právny predchodca, nepredložili súdu žiaden doklad o tom, že by vyzvali žalovaného na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Aj keď to priamo v zákone o bankách nie je uvedené, z logiky veci vyplýva, že písomná výzva by mala byť doručovaná v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, keďže ide o určitú ochranu dlžníka pred postúpením pohľadávky banky inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka. Výpoveď zmluvy a v nej uvedenú výzvu na úhradu dlhu, teda výzvu doručovanú viac ako 3 roky pred účinnosťou postúpenia pohľadávky, nemožno považovať za výzvu doručovanú v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Ani splnenie jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách teda súd nemal preukázané. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017, najnovšie aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 a 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 a ďalšie).

27. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. Čiastočné zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, teda v tejto časti by mal žalovanému nahradiť trovy konania a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, teda v tejto časti bol žalovaný úspešný a trovy konania by mu mal nahradiť žalobca. Žalovaný by teda mal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ale keďže si trovy neuplatnil a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, súd rozhodol, že mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.